

VÀI NHẬN ĐỊNH NHÂN NGÀY 30 THÁNG 4

Đông Hải NHC

Ngày 30 tháng 4 sắp đến, tôi muốn đưa ra vài nhận định về tình hình đất nước Việt Nam hiện nay, để góp tiếng nói cùng với nhân dân cả nước, chống độc tài đảng trị của tập đoàn Cộng Sản Việt Nam (CSVN), một đảng cố bám lấy quyền lực, bất chấp nguyện vọng của nhân dân. Chúng đã gây nên tình trạng tụt hậu bi thảm của VN so với nhiều nước trong khu vực.

Chúng ta hãy nhìn lại quá khứ để rút tỉa kinh nghiệm cho tương lai, đồng thời thấu hiểu cái thảm nạn to lớn là đường nào, kể từ ngày Hồ Chí Minh đem chủ thuyết ngoại lai về áp đặt sự thống trị độc đoán trên đất nước ta và hoàn toàn phục vụ cho Cộng Sản Quốc Tế. (Trong đó có văn kiện bán nước của Phạm Văn Đồng)

Trong quá khứ, chúng ta đã từng sát cánh bên nhau chiến đấu trong tình chiến hữu để bảo vệ miền Nam tự do, chống lại độc tài CS miền Bắc. Chúng ta đã nỗ lực làm hết sức mình, nhưng bấy giờ cục diện thế giới đổi thay, khi Mỹ bắt tay với Trung Cộng dàn xếp một cuộc đổi chác chính trị, bên cạnh áp lực của bọn phản chiến Mỹ. Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) là nạn nhân của sự dàn xếp đó. Tình thế đổi thay, đất nước rơi vào cảnh khốn cùng và rồi số phận của mỗi chúng ta cũng nổi trôi theo vận mệnh của đất nước và dân tộc. Chúng ta đã dũng cảm chiến đấu trong một hoàn cảnh hết sức khó khăn, thiếu thốn, lực kiệt, hỏa lực bị giới hạn mà phải chống trả với một đối phương được sự yểm trợ dồi dào của toàn khối Cộng Sản (CS) quốc tế. Trong khi đồng minh của chúng ta bắt đầu tháo chạy. Trước một trận chiến bất cân xứng như vậy, chúng ta bại trận là lẽ tất nhiên. Nhưng điều tôi muốn nói ở đây là chúng ta đã bị đồng minh bức tử. Đó cũng là một sự việc quan trọng mà toàn thể chúng ta cần phải suy gẫm để có một lối đi sáng suốt hầu hình thành một sách lược tương lai cho đất nước và dân tộc, khi CS không còn ngự trị trên quê hương.

Sự sụp đổ của miền Nam VN đã đưa đến hậu quả là Quân, Dân, Cán, Chính của chúng ta bị tù đầy, tù đày, hành hạ, chết vì đói khát, kiệt sức vì lao động, chết ở nơi rừng thiêng nước độc, chết trên những cánh đồng hoang vùng kinh tế mới, chết trên biển cả ... Kê may mắn trở về thì cũng thân tàn ma dại, vợ con ly tán, nhà cửa bị tịch thu. Một số chiến hữu sống sót được thì phiêu bạt khắp chân trời góc biển, sống đời lưu vong nơi đất khách quê người, nhưng lòng lúc nào cũng vọng về cố hương, nơi mà hơn 85 triệu đồng bào của chúng ta trong nước đang sống nhục nhằn dưới ách thống trị của bọn CS vô thần. Chúng là một nhóm lãnh tụ buôn dân bán nước, sống trên mồ hôi nước mắt và xương máu của đồng bào. Bọn này cướp đoạt tài sản của lương dân để làm giàu cho cá nhân và phe nhóm. Chúng dùng những thủ đoạn đê hèn chụp mũ người bị cướp tài sản là phản động, là tư sản mại bản, là gián điệp... để hợp lý hóa hành động cướp bóc của chúng. Cộng Sản là bọn ăn cướp có hệ thống. Cán lớn ăn cướp lớn, cán nhỏ ăn cướp nhỏ. Càng cướp tài sản của nhân dân càng nhiều là càng làm giàu nhanh và đó là cách làm giàu an toàn và nhanh nhất vì được pháp luật Xã Hội Chủ Nghĩa (XHCHN) che chở !! Vì vậy, khi CS chiếm được miền Nam rồi thì trong dân gian có câu: "Sống 3 năm ở Nga, không bằng 1 năm ở Đức. Sống 1 năm ở Đức không bằng lưu lại Sài-gòn vài giờ!".

Ba mươi tám năm đã trôi qua, với sự cai trị độc đoán, CSVN đã làm được gì cho đất nước ?. Xin trả lời : Chúng đã tác hại nặng nề trên nhiều phương diện và ảnh hưởng tiêu cực về lâu về dài cho toàn bộ đời sống của nhân dân miền Nam. Chính những tên chóp bu trong Bộ Chính Trị Trung Ương CS đã làm băng hoại toàn bộ xã hội, một xã hội đã từng có truyền thống đạo đức lâu đời mà tiền nhân của chúng ta đã lưu lại. Học thuyết Mác-Lênin là học thuyết ngoại lai không tưởng, lỗi thời, vì nó không còn phù hợp với cuộc sống của các dân tộc trên thế giới, trong đó có VN. Chính cái nô sản xuất ra chủ thuyết này cũng đã vứt nó vào sọt rác lịch sử. Chỉ còn những kẻ ngu muội, háo danh bám lấy để duy trì quyền lực, vì thế mà đất nước ngày càng tụt hậu. Hệ thống xã hội chủ nghĩa kiểu Liên Xô, Trung Quốc đã tạo nên một thế hệ thanh niên sống trong sa đọa, trụy lạc, không biết đến ngày mai. Xã hội suy đồi, nhân dân ly tán, hỗn loạn. Tệ đọa xã hội lan tràn, xì ke, ma túy, mại dâm, giết người cướp của, buôn lậu, buôn bán phụ nữ, hàng giả, tiền giả, bằng giả, tiền sĩ giả ... Còn cán bộ thì đua nhau tham nhũng từ trên xuống dưới, mua dâm trẻ em dưới tuổi thành niên. Cán bộ cao cấp nhiều tiền, lắm bạc thì làm cha nuôi các cô gái đẹp, nhỏ tuổi hơn con cần tiền đi học và cung phụng mọi tiện nghi. Nhưng kỳ thực đó là phòng nhì của các tên cán ngố già mà động cờn, ham cờ non... Tóm lại, Xã hội VN thời Xã Hội Chủ Nghĩa là một xã hội đầy kịch tính.

Cộng Sản VN đã tàn phá tiềm lực và sinh lực của cả dân tộc, phung phí tài nguyên quốc gia, đục khoét công quỹ, ăn cắp tiền viện trợ, ăn chặn tiền các đề án xây dựng làm kiệt quệ ngân quỹ quốc gia, hiện mang nợ nần lên đến 20 tỷ đô-la. Vay tiền này ai sẽ trả ? Dĩ nhiên nhân dân ta sẽ phải è cổ ra gánh chịu và cuộc sống của

người dân ngày càng khốn đốn. Cộng Sản VN còn tàn phá môi trường sinh thái (phá rừng, dùng thuốc trừ sâu, rầy bừa bãi, dùng điện, chất nổ để đánh cá tôm, làm ô nhiễm môi trường sinh thái...). Bởi lẽ: "Rừng điều tàn, Tổ quốc điêu linh!" Đặc biệt là nhập khẩu ồ ạt thức ăn độc hại từ Trung Cộng, miễn sao có lợi cho cá nhân và phe nhóm, bất chấp sự tác hại trầm trọng lên sức khỏe và cuộc sống về lâu về dài của toàn dân. Trong giai đoạn từ 1975-1985, Cộng Sản thực hiện chuyên chính vô sản trên cả nước (30 năm trên đất Bắc). Trong suốt thời kỳ này C.S đã phạm phải nhiều sai lầm nghiêm trọng và nguy hại nhất trong suốt dòng sinh mệnh của dân tộc.

Để thực hiện Xã Hội Chủ Nghĩa (điều mà CS cho là bước quá độ lên chủ nghĩa CS) chúng đã phải tiêu diệt nền văn hóa ngàn đời của dân tộc để tạo một nền văn hóa XHCN và chính nền văn hóa này là lò sản sinh ra những kẻ cuồng tín, phi nhân, vô đạo, vô liêm sỉ và vô trách nhiệm. Thực hiện nền giáo dục XHCN kiểu Liên Xô, Trung Quốc là một nền giáo dục chấp vạ, lai căn, gượng ép, một nền giáo dục hận thù, mất gốc, nô dịch. Chúng lập ra trường Đảng là để tạo ra những con kén nói tiếng người. Lối giáo dục làm con người u mê, không biết xét đoán mà chỉ nói một chiều, nhưng giỏi lừa bịp, ăn cắp, vô trách nhiệm. Chủ thuyết Mác-Lênin là một chủ thuyết lỗi thời mà các nhóm CS Liên Xô, Đông Âu đã vứt bỏ rồi. Trong khi đó, học thuyết này lại được trân trọng giảng dạy tại các trường trung học, đại học trong nước và ca tụng như là kim chỉ nam, là ngọn đuốc soi đường cho trí tuệ XHCN !.

Điều nghiêm trọng không kém là chúng đã hủy diệt tinh thần dân tộc để thay vào đó tinh thần chuyên chính vô sản. Và để thực hiện triệt để tinh thần vô sản đó, chúng phải xóa bỏ những gì đang có và tất cả những gì liên hệ đến quá khứ. Hành động này của CS đã làm phân hóa tâm tư của nhân dân, làm ly tán lòng người, gây chia rẽ và mâu thuẫn giữa các cộng đồng dân tộc, tạo nên những con người mất gốc, không tha thiết với quê hương và dân tộc, không còn biết biên cương tổ quốc, chỉ biết phục vụ cho tổ quốc XHCN, cho vô sản thế giới, tự nguyện làm nô lệ kẻ thù truyền kiếp phương Bắc với 4 Tốt và 16 Chữ Vàng, và sẵn sàng đàn áp người yêu nước chống bọn bá quyền Tàu Cộng xâm lăng! Những tên CS bán nước này có hình hài VN, nhưng tâm hồn là những thằng Chệt, nên đừng hồng hợp tác với những tên bán nước để giữ nước!

Giờ đây miệng nói vô sản, nhưng có tên CS nào vô sản không!? Theo Ông Sapiro, một cựu chiến binh Hoa Kỳ, sau 3 tuần lễ thăm VN để tính chuyện làm ăn buôn bán đã phát biểu là hiện có 2000 đảng viên mà tài sản từ 50 đến 100 triệu đô la, và 700 đảng viên CSVN có tài sản trên 100 triệu đến 300 triệu đô (Những con số này do ngân hàng trung ương VN cung cấp cho Ông cùng với chuyên viên thống kê của cơ quan Mậu Dịch Quốc Tế). Theo tài liệu FYI (Poliburos Network) ngày 19/02/2000 thì đảng viên cao cấp CSVN có những số tiền to lớn gửi ở các ngân hàng nước ngoài cộng với bất động sản trong nước mà trị giá từ 1 tỷ đến trên 2 tỷ đô la gồm các tên sau đây: Lê Khả Phiêu, Trần Đức Lương, Phan Văn Khải, Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Mạnh Cẩm, Phạm Thế Duyệt, Trần Văn Trà, Trương Tấn Sang, Nông Đức Mạnh, Nguyễn Văn An, Võ Văn Kiệt, Đỗ Mười, Lê Đức Anh và cùng 20 cán bộ và công chức khác! Trong khi đó thì đại đa số nhân dân sống trong cảnh lầm than nghèo đói!

Họ nhọc nhằn coi Đảng là một tổ quốc, yêu đảng là yêu nước, không yêu đảng là phản quốc và vì thế họ chỉ biết phục vụ tổ quốc XHCN. Do đó, họ không động viên được trí tuệ VN và đã đánh mất tiềm lực chất xám quý báu cần thiết để xây dựng tổ quốc hầu theo kịp đà tiến hóa của cộng đồng thế giới văn minh. Trong 10 năm (1975-1985) xây dựng chuyên chính vô sản ở miền Nam, chúng đã đưa ra những biện pháp như: kinh tế quốc doanh, chế độ bao cấp, hợp tác xã nông nghiệp, đánh tư sản mại bản, đổi tiền, tịch thu đất đai địa chủ, không được kinh doanh cá thể, trút quyền tư hữu... Những biện pháp đó đã bản cứng hóa nhân dân, làm cho dân càng ngày càng nghèo đói thê thảm đến đổi phải ăn độn, ăn bo bo, ăn khoai để sống qua ngày. Với tình trạng nghèo đói cùng cực đó, CS buộc lòng phải đổi mới, nếu không là chết. Thế là CSVN bắt đầu tập tễnh làm kinh tế thị trường, tức là kinh tế tư bản. Điều mà CS thường lớn tiếng tố cáo tư bản là kẻ thù không đội trời chung. Những tên tư bản ngồi mát ăn bát vàng, là bọn bóc lột sức lao động và là kẻ thù của giai cấp công nhân v.v... Nhưng rồi CS phải muối mặt, ôm chân tư bản để tồn tại. Nhờ vậy mà cuộc sống của người dân đỡ khổ hơn, cởi mở hơn.

Khi cuộc sống nói chung, được khá lên, thì CS giờ trở gian manh, xảo trá, xem sự thành công trong giai đoạn đổi mới này là công lao của trí tuệ Đảng. Họ bắt đầu lớn tiếng ca tụng thành quả 20 năm đổi mới, nhưng không bao giờ đề cập đến 10 năm trước đó. CS phải hiểu rằng những thứ ấy người dân miền Nam đã có từ trước năm 1975. Đến giai đoạn này CS mới bắt đầu những bước đi chập chững vào ngưỡng cửa của nền kinh tế tiền tư bản, điều mà các nước tự do dân chủ đã thực hiện cách đây nhiều thập niên.

Vì sự sống còn của Đảng, bắt buộc CS phải duy trì chính sách độc tài đảng trị để giữ quyền lực. Có quyền lực mà độc tài thì Đảng mới có mọi thứ. Do đó CS không thể bỏ cái đuôi Xã hội Chủ nghĩa, vì nếu bỏ đi thì đầu còn là CS nữa và như vậy quyền lực và quyền lợi tóm thu một cách phi pháp sẽ mất hết. Đó là điều mà CS đang lo sợ, nên bằng mọi cách phải bám lấy quyền lực. Muốn được vậy phải đưa chiêu bài **Kinh Tế Thị Trường Định Hướng Xã Hội Chủ Nghĩa !**

Ngày nào CS còn kiên định lập trường theo định hướng XHCN và kiên quyết bảo vệ điều 4 Hiến pháp, thì đất nước sẽ bị tụt hậu một cách thê thảm và rồi CS sẽ không còn cơ hội để ca tụng thành quả nữa! Lý do là vì đây là lối làm kinh tế gượng ép, lai căng, tạp nham, góp nhặt, vá víu mà chưa từng có sách vở nào đề cập đến. Nó là một lối làm kinh tế có sự kết hợp lỏng lẻo đầy nghịch lý và mâu thuẫn trầm trọng, giữa kinh tế chuyên chính vô sản và kinh tế tư bản (tôn trọng quyền tư hữu). Nó là sự pha trộn giữa nước và lửa và là một đường lối kinh tế thiếu tính khoa học, sáng tạo và không có tri thức.

Trong khi CS muốn tiến bộ trong Kinh Tế Thị Trường, nhưng vì sợ mất quyền lực, nên lúc nào cũng hướng đến cái đuôi XHCN, tức là hướng đến những ngày tháng ăn bo bo. Làm kinh tế như vậy thì làm sao mà đất nước không tụt hậu thảm hại, hờ Trời ! Để bảo vệ quyền lợi và sự thống trị độc tài của đảng, Nguyễn Minh triết đã nói: “Bỏ điều 4 Hiến Pháp là tự sát” và mới đây chóp bu của BCT đảng CSVN hô hào toàn dân góp ý kiến sửa đổi Hiến Pháp 1992 mà không có điều cấm kỵ nào kể cả điều 4 Hiến Pháp. Nhưng khi 72 nhà trí thức yêu nước khởi xướng và tiếp theo là hàng chục ngàn người Việt trong và ngoài nước đòi bỏ điều 4 và một số điều khoảng khác của Hiến Pháp năm 1992, thì Nguyễn Phú Trọng Tổng Bí Thư của đảng cầm quyền lại lớn tiếng đe dọa và buộc tội họ! Thật là một kịch bản trơ trẽn đầy tính khôi hài không kém phần nhục nhã của những kẻ cầm quyền “Nói một đường làm một nẻo”, luôn ăn gian nói dối, đã lừa gạt nhân dân cả nước trong suốt chiều dài lịch sử từ ngày có đảng !

Nhìn vào sự phát triển của các nước láng giềng, ta thấy Nhật Bản bị thất trận trong đệ nhị thế chiến 1945, nhưng chỉ cần 15 năm sau, Nhật đã trở thành một cường quốc kinh tế Á Châu. Còn VN đã tự hào đã đánh bại tên đế quốc Mỹ sừng sỏ nhất thế kỷ mà đã 40 năm (1973-2013) rồi vẫn còn là một trong những quốc gia nghèo đói nhất thế giới. Trước năm 1975, Việt Nam Cộng Hòa hơn hẳn Thái Lan, không kém Mã Lai, Đại Hàn mà ngày hôm nay theo nhận định của Ông Hung Lee, Trưởng đại diện Ủy Ban Tiền Tệ Quốc Tế đang làm việc tại Việt Nam lúc bấy giờ thì VN phải mất 18 năm mới đuổi kịp Nam Dương, 34 năm mới đuổi kịp Thái Lan và 197 năm mới đuổi kịp Singapore ! Với nhận định nêu trên của một chuyên viên tiền tệ quốc tế, làm cho những người ưu tư với đất nước cảm thấy đau lòng. Thế mà CS vẫn không ngưng mồm rêu rao thành quả Kinh Tế Thị Trường định hướng XHCN tiến bộ nhất. Vậy Nam Hàn có XHCN đâu, trước năm 1975 nó ngang hàng với VNCH mà giờ này Nam Hàn là một trong 3 cường quốc Kinh tế Á Châu. Trong khi Bắc Hàn theo XHCN dân đói thê thảm phải đi ăn xin các nước tư bản, kể cả người anh em Nam Hàn ! Cộng Sản VN tự hào là đỉnh cao trí tuệ mà để đất nước tụt hậu như thế thì quả là đỉnh cao trí tuệ của loài khỉ đột trong rừng già Phi châu !

Tóm lại, nơi nào có chủ nghĩa CS xuất hiện thì ở đó nghèo đói, bất công, chậm tiến, hận thù, đổ kỵ, gian trá, phi nhân, vô đạo, vô liêm sỉ và vô trách nhiệm!

Từ đầu năm 2006, tình hình chính trị VN chuyển biến dồn dập, cùng với tiến trình dân chủ hóa, đất nước đang trong giai đoạn đột phá. Vì người dân ý thức rằng độc tài đảng trị là một cơ chế kém hiệu năng, sản sinh ra một hệ thống tham nhũng từ thượng tầng đến hạ tầng và lộng hành hết thuốc chữa như hiện nay! CSVN càng hô hào chống tham nhũng thì tham nhũng càng nhiều, càng sửa sai thì lại càng sai, mà điển hình là vụ công trình xây dựng đường cao tốc với mật danh PMU-18 thuộc Bộ Giao Thông Vận Tải CSVN bị phát giác thì lại phát hiện thêm cả ngàn công trình bị rút ruột và ước tính sự thất thoát trong đầu tư cơ bản cả trong lãnh vực giao thông lên đến từ 1 tỷ đến 1 tỷ rưỡi đô-la mỗi năm (theo đài Á Châu tự do) và cũng đài này đã cho biết, nguyên Thủ tướng VC Phan Văn Khải trong phiên họp tháng 3 năm 2007 của chính phủ đã tuyên bố : “Ai cũng ăn, chỗ nào cũng ăn tiền nhà nước !”. Chính vì thế đã đưa đến sự sụp đổ của Vinalines, Vinashin...trong thời gian gần đây đã làm thất thoát thêm ngân quỹ Quốc Gia hàng ngàn tỷ đô- la mà hậu quả người dân phải gánh chịu! Nhân dân cả nước sôi sục phẫn uất trước tình trạng tham nhũng tệ hại nhất từ trước đến giờ (theo báo trong nước). Bởi những lý do trên chúng tôi tin rằng đại hội 11 của đảng CSVN là đại hội cuối cùng của chúng.

Tuy nhiên, giờ phút này CS vẫn còn nắm quyền tại VN, nên cuộc chiến đấu chống chủ nghĩa độc tài đảng trị của CSVN đã và đang tiếp diễn với một hình thức mới để phù hợp với thực trạng của đất nước trước trào lưu thế giới. Đây là cuộc chiến đòi Tự do, Dân chủ và Quyền Là Người. Một cuộc chiến đang diễn ra quyết liệt và phối hợp nhịp nhàng giữa trong và ngoài nước ngày càng lan rộng và lớn mạnh. (Trên 150.000 chữ ký của người Việt Hải ngoại do đài truyền hình SBTN khởi xướng để đòi Nhân Quyền cho VN đã nói lên điều đó).

1- Về phía quốc nội : Các cuộc đối kháng bằng nhiều hình thức liên tục xảy ra và ngày một nhiều, cường độ ngày một mạnh.

- Cuộc phối hợp của 118 nhà dân chủ trong nước đưa ra Bản Tuyên Ngôn đòi tự do dân chủ, đa nguyên, đa đảng cùng với nhiều nhân vật ly khai đảng, chống đảng quyết liệt.

- Mới đây 72 trí thức yêu nước và hàng chục ngàn người Việt trong và ngoài nước đòi bỏ điều 4 Hiến Pháp...

- Một số đảng đang hoạt động trong vòng bí mật, như đảng Dân chủ Nhân dân, khối 8406 cùng một số tổ chức khác... và từ đó truyền đơn chống độc tài đã xuất hiện nhiều nơi.

- Đảng CSVN tự cho mình là đại diện công nhân lao động và là giai cấp lãnh đạo. Nhưng đảng lại toa rập với tư bản nước ngoài bóc lột sức lao động của công nhân mà chính họ đại diện. Do đó sinh ra những cuộc đình công, lãn công ồ ạt từ Nam ra Bắc trên khắp 3 miền đất nước, mà tổng số người tham dự có lúc trên 140.000 người. Đây là yếu tố rất có ý nghĩa và đầy khích lệ cho cuộc đấu tranh chống độc tài CS.

- Những cuộc nổi dậy của các sắc tộc thiểu số trên cao nguyên Trung phần, dù bị dập tắt, nhưng vẫn còn tìm ẩn lực đối kháng mạnh mẽ.

- Phong trào khiếu kiện của người dân nghèo khổ đòi lại đất đai đã bị cán bộ có chức quyền cướp đoạt, gây nên sự công phẫn sâu rộng trong cả nước. (Trường hợp Đoàn Văn Vươn là sự kiện đầy ý nghĩa). Sự Sợ Hãi trong lòng người giờ đây đã bị đẩy lùi dần trước lòng căm phẫn của toàn dân và đó là yếu tố quyết định cho tổ quốc hồi sinh.

- Các nhà trí thức, nhà văn, nhà báo, các cựu chiến binh, nhất là giới thanh niên sinh viên cũng bắt đầu nhập cuộc, như sinh viên Nguyễn Tiến Trung, blogger Điếu Cày, Tạ Phong Tần, Anh Ba Sài Gòn, nhà báo Nguyễn Đức Kiên, Huỳnh Ngọc Chênh, nhạc sĩ Việt Khang, Huỳnh Thục Vy... và đoàn viên thanh niên CS Hồ Chí Minh, hiện du học tại Pháp quốc, sinh viên Hà thị Đông Xuân cùng một nhóm sinh viên Hà Nội...

- Đặc biệt là sự đối kháng liên tục của các vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo, như giáo hội Phật Giáo VN Thống Nhất, Giáo hội Phật Giáo Hòa Hảo thuần túy, giáo hội Tin Lành và quý vị Linh Mục Công giáo, giáo dân Cần Dầu.... Sự đối kháng này đang âm ỉ, nhưng nếu bộc phát mạnh sẽ là mối nguy cho chế độ độc đảng đương thời.

- Nhưng quan trọng hơn hết là sự chia rẽ trầm trọng trong nội bộ Đảng. Sự chia rẽ càng ngày càng quyết liệt qua vụ án siêu nghiêm trọng của Tổng Cục 2 (T4), và sự xâu xé trầm trọng vì quyền lợi giữa Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng (còn gọi là Ủy viên X hay đồng chí X), TBT Nguyễn Phú Trọng, chủ tịch nước Trương Tấn Sang ... là ngòi nổ có thể làm tan vỡ Đảng trong bất cứ lúc nào.

Tóm lại tất cả lực đối kháng nêu trên đang diễn tiến ngày càng mạnh và ác liệt, báo hiệu ngày tàn của chế độ độc tài đảng trị, trước tiến trình dân chủ hóa của thời đại. Đảng CSVN đang đứng trước sự sụp đổ toàn diện.

2- Về phía hải ngoại : Người Việt định cư ở các nước ngoài đã góp phần trong việc phối hợp và yểm trợ những cuộc đối kháng của nhân dân trong nước để tiếp tay xúc tiến tiến trình dân chủ hóa đất nước hầu xóa bỏ chế độ phi nhân CS. Người Việt khắp nơi đã đi vào dòng chính các nước sở tại để vận dụng áp lực quốc tế trên nhiều mặt của đời sống. Điển hình là chính phủ Mỹ đặt Việt Nam là một trong những nước đặc biệt quan tâm về nhân quyền và tôn giáo. Hạ viện Mỹ đã yêu cầu thả các nhà chính trị đối kháng trong nước trước khi Tổng Thống Bush sang VN vào năm 2006 và liên tục các trào Tổng Thống Mỹ đến nay. Nghị Quyết 1487 của Quốc hội Âu Châu, với số phiếu áp đảo, lên án sự tàn bạo của chủ nghĩa Cộng Sản trên khắp thế giới, đồng thời nhiều tổ chức phi chính phủ cũng kết án chính phủ CSVN là không tôn trọng nhân quyền, thiếu tự do tôn giáo, phi dân chủ, và mới đây Ủy Hội nhân Quyền Quốc Tế đòi Hà Nội thả những nhà Dân chủ đối kháng vô điều kiện ...

Mặt khác CS đang trên đường thực hiện kinh tế thị trường và đã xin gia nhập tổ chức thương mại thế giới (WTO). Tiến trình hội nhập này không thể dừng lại được nữa và một khi đã bước vào sân chơi thì phải tuân thủ luật chơi.

Hàng năm có hơn 300.000 người Việt hải ngoại - năm 2012 có 500.000 người - (một số ít Việt kiều háo danh, khoe khoang, ăn chơi, sa đọa, mất gốc) những người về thăm thân nhân ở quê nhà, xuyên qua những câu chuyện hàn huyên tâm sự với người thân đã giúp người dân trong nước biết được nếp sống dân chủ Tây phương, đồng thời hiểu được những tin tức xác thực mà người trong nước không biết, vì sự bưng bít thông tin của Cộng Sản. Sự tuyên truyền rĩ tai thường xuyên của hơn 300.000 người về nước đã là những diễn biến Hòa Bình mà Cộng Sản đang sợ. Mặc dù bị cấm đoán, nhưng báo chí, phim ảnh hải ngoại vẫn lọt vào được trong nước, nên sự hiểu biết của người dân đã đổi thay rất nhiều so với trước đây. Dân đã bắt đầu không sợ CS và đó là yếu tố quyết định đem lại sự sụp đổ của chủ nghĩa CS trong một tương lai gần.

Sử dụng tối đa hệ thống thông tin trên mạng để chuyển lửa về quê hương bằng những tin tức xác thực, những bài viết vạch rõ sự sai lầm của chế độ độc tài đảng trị, bác bỏ những luận cứ cũ rít của CS chủ nghĩa một cách đầy thuyết phục, nói lên sự tai hại trầm trọng của chế độ độc đảng, hậu quả bi đát của một chế độ lỗi thời áp đặt lên toàn xã hội .v.v..

Mặc dù chế độ CS ra sức dựng lên bức tường lửa để ngăn chặn, nhưng họ không thể chặn hết mọi thông tin vì tính phổ cập và đa dạng của Internet ngày nay mà hiện nay có hơn 20 triệu người VN sử dụng Internet, hơn nữa ta cũng có cách vượt bức tường lửa. Những thông tin đó cũng vô cùng hữu ích, vì nó đánh động ý thức của các tầng lớp nhân dân mà đặc biệt là thanh niên, sinh viên và trí thức trong nước. Khi ý thức đã có, thì tư tưởng sẽ nảy sinh ra hành động. Ngoài ra các buổi phát thanh chương trình tiếng Việt về VN của các đài phát thanh quốc tế như: VOA, BBC, RFI... và đặc biệt nhất là đài Á Châu Tự Do .

Chiến tranh lạnh đã chấm dứt, khi các nước CS Liên Xô và Đông Âu sụp đổ, sự sụp đổ này là công lao của Đức Giáo Hoàng Paul đệ nhị, của Tổng Thống Regan. Nhưng đài phát thanh Á Châu Tự do đã đưa tiến trình sụp đổ này trở nên nhanh hơn. Hiện nay, đài Á Châu Tự Do có những tin tức trung thực, bình luận sắc bén, phỏng vấn chuyên nghiệp, khách quan, đã là yếu tố hữu hiệu giúp các lực lượng đối kháng trong và ngoài nước rất nhiều, để góp phần làm sụp đổ chế độ độc tài đảng trị tại Việt Nam.

Tóm lại cuộc chiến chống chế độ CS phi nhân tại VN còn đang tiếp diễn trên nhiều mặt của đời sống, lực đối kháng tổng hợp này sẽ làm sụp đổ chế độ toàn trị tại VN. Trong quá khứ, chúng ta đã thua một trận chiến và điều này không có nghĩa là ta thua toàn bộ của cuộc chiến.

Hôm nay tuổi đời thế hệ thứ nhất của chúng ta đã cao, nhưng với niềm tin mãnh liệt vào tiền đồ tổ quốc, vào chánh nghĩa dân tộc cùng với những báo hiệu tan vỡ của chủ nghĩa CS tại VN. Chúng tôi tin tưởng mãnh liệt rằng ngày vinh quang của dân tộc sẽ đến ngay trong đời mình. Ngày đó chính là ngày mà Việt Nam có một nền dân chủ pháp trị, tự do, phú cường và không Cộng Sản nữa!.

Đông Hải NHC

Virginia, 01-4-2013